

ROTTERDAMSCHER COURANT.

De Abonnementsprijs is 24 s jaars of 8 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk. Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaars en Postkantoren Abonneren. Bakeno. 10 Cents.

Bureau: Hoogstraat, Wijk 10, N° 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels... 1.— Iedere regel meer. 0.20
Andere Advertentiën per regel 0.20
Grootte letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegel en 1 Exemplaar der Courant.

BERIGT.

Van heden af zal deze COURANT gratis worden toegezonden aan hen die zich tegen 1 Januarij 1863 daarop abonneren.

BUITENLAND.

ENGELAND.

LONDEN 18 december. — Door den consul-generaal van Griekenland alhier is de volgende kennisgeving publiek gemaakt: Alle Grieksche onderdanen, die ten onderdom van 20 jaar of daar boven hebben bereikt, worden uitgenoodigd hunne stem uit te brengen bij de verkiezing van een Grieksch Koning. De stemmen zullen ten huize van den consul-generaal worden opgenomen van den 5den (17den) december, tot den 20sten (22sten), van den 10den (22sten), tot den 12den (24sten) en ten slotte op vrijdag den 14den (26sten) december. (Was get. A. C. Jonides, consul-generaal van Griekenland.)

Binnen kort zal aan H. M. de Koningin een reedend bewijs van deelneming worden gegeven. Een bijzet vergezeld van een adres van rouwbeklag der Engelsche weduwen zal haar worden aangeboden. Uit den aard der zaak is van het voornemen om dit geschenk te geven, niet zooveel gewag gemaakt als bij andere bewijzen van belangstelling plaats had, en menige weduwe, die zeker gaarne het hare had bijgedragen, bleef dus van de zaak onkundig. Intusschen kan het in de tegenwoordige omstandigheden voor de Koningin niet anders dan aangenaam zijn, zulk een passend bewijs van genegenheid te ontvangen.

Door de commissarissen der internationale tentoonstelling is aan Z. K. H. den Prins van Wallis een schrijven gerigt, waarin zij hem dankzeggen voor de welwillendheid, waarmede hij zijne belangstelling wilde aan den dag leggen, in eene onderneming die haren oorsprong dankt aan zijn uitstekenden vader, door op eene plechtige bijeenkomst de prijzen uit te reiken, door de jury toegekend. Nu is het echter aan de commissarissen na ruggespraak met een aantal bevoegde autoriteiten gebleken, dat het niet mogelijk is voor eene enkele gelegenheid het gebouw behoorlijk te verwarmen en te verlichten. De uitreiking der medailles kan met geene mogelijkheid langer dan het einde van januarij worden uitgesteld, en onder deze omstandigheden achten de commissarissen zich niet gerechtigd Z. K. H. uit te noodigen tot eene plechtigheid, wier welslagen geheel afhankelijk is van de onwaarschijnlijke kans van een schoonen winterdag. Het blijkt dus, dat men van eene plechtige openlijke uitreiking der medailles geheel heeft afgezien.

Te Chatham wil men weten dat Prins Alfred weder als officier aan boord van de schroef-korvet Racoon in dienst treden en een langdurigen kruistocht ondernemen zal. Waarschijnlijk zal de bestemming van de Racoon in de eerste plaats Australië zijn, hetwelk de Prins nog niet bezocht heeft.

Uit Malta wordt gemeld, dat aldaar 8 dezer de St. Joris aankwam met Prins Alfred. Hij ging onmiddellijk met majoor Cowell aan wal, en gebruikte op het paleis een déjeuner, waarbij ook lady Elgin tegenwoordig was. De St. Joris vertrok van Malta naar Napels, waar het vaartuig tot het einde van februarij zal vertoeven. De gezondheidstoestand op het schip is niet zeer voldoende. Toen men de Malta aankwam, waren 80 manschappen ziek gemeld en er bleven er 25 in het zeemanshospitaal. Ook deze ingang werd door Prins Alfred bezocht, die met groote belangstelling de verbeteringen naging, sedert zijn bezoek in 1859 bij deze instelling ingevoerd.

Baron Gros, de nieuw benoemde gezant van Frankrijk bij ons Hof, wordt binnen eenige dagen uit Parijs alhier verwacht.

Gisteren middag werd het kolossaal marmeren standbeeld van wijlen den generaal sir W. Napier, ridder der Bath-orde, in de hoofdkerk van St. Paulus ingewijd. Het werd vervaardigd door den beeldhouwer Adams en de kosten werden door openbare inschrijving gedeekt. Het is 8 voet 6 duim hoog, van Carrarisch marmer, rustende op een voetstuk ter hoogte van 6 voet 6 duim, van Siciliaans marmer, waarop men de volgende inscriptie leest: Generaal William Francis Patrick Napier, geschiedschrijver van den oorlog op het Spaansche Schi-reiland. Het is geplaatst tegenover het standbeeld van zijn broeder, wijlen den generaal sir C. J. Napier, door denzelfden kunstenaar uitgevoerd en aan den noordelijken ingang van de kathedraal geplaatst.

Dezer dagen overleed in 58jarigen leeftijd de generaal-majoor Edward Rea, die zich aan het hoofd der marine-infanterie, vooral tegen de Carlsten in Spanje in 1837 en 1838, zeer verdienstelijk heeft gekweten.

The Times zegt heden: „Wij ontkenen de wijsheid der Grieken in de keus van Prins Alfred niet, maar twifelen er aan of het onzerzijds verstandig zijn zou de kroon van Griekenland aan te nemen. Want onze nationale belangen komen met die van dat Land niet overeen. Griekenland heeft in de eerste plaats behoefte aan een vertrouwen, dat zij met Prins Alfred als Koning verwerven zou, maar de aanwezigheid des zoons van Koningin Victoria op den troon der Hellenen zou aan den invloed van Engeland in de raadvérgaderingen van Europa afbreuk doen, want zij zouden dan als Oostersche en niet langer als Europeesche Mogendheden spreken. Wij zijn derhalve van oordeel dat Griekenland zelf zich met zijne Regering belasten moet, en dat wij ons niet alleen van alle inmenging in zijne tegenwoordige omwenteling onthouden moeten, maar ook het opnemen van alle

verplichting van de hand moeten wijzen die ons tot eene toekomstige interventie zou kunnen noodzaken.” — Volgens officiële opgaven is de handel met Griekenland zeer toegenomen. Tot op 30 september van het loopende jaar werd voor eene waarde van £ 246,886 Britsche goederen en manufacturen ingevoerd, tegen £ 206,203 in het vorige jaar, dat reeds zeer gunstig afstak bij het jaar 1860.

11. maandag had niet ver van Selby, in Yorkshire, een gelukkig hoogst zeldzame verkoop plaats, namelijk die eener vrouw. Zekere boerenknecht, genaamd Holmes, was vóór twee jaren door zijne echtgenoot verlaten, die bij een anderen man haren intrek nam en geruimen tijd met hem samenwoonde. Dezer dagen zocht de ontrouwe gade, om welke reden weet men niet, haren man weder op en trachtte hem te overreden haar weder aan te nemen, doch in plaats dat er eene minnelijke schikking tusschen hen tot stand kwam, geraakten zij in twist en werden handgemeen. De vrouw daagde haren echtgenoot voor den regter, ter zake van mishandeling, en hij werd tot 5 shillings met de kosten veroordeeld. Dit bracht Holmes tot het besluit om zijne vrouw te verkoopen. Hij kocht een paardenhalster, deed die zijne vrouw om, voerde haar naar de markt, bood haar aldaar te koop aan en verkocht haar ten laatste aan haren vorigen minnaar voor eene pint ale. Eene groote volkomenigte was hierbij tegenwoordig, die zich niet weinig met dit schouwspel vermaakte.

Volgens berigten uit Calcutta in dd. 18 november, is aldaar onder presidium van den Onderkoning eene groote meeting gehouden ten behoeve van de noodlijdenden in Lancashire. De zaal was gevuld met de aanzienlijkste personen. De Onderkoning hield eene uitvoerige rede om de aanwezigen op te wekken tot het verleen van onderstand en deelde mede dat de Indische Regering van hare zijde voornemens was het overschot der gelden, indertijd uit Engeland tot leniging van den hongersnood in Indië overgemaakt, aan den Lord Mayor van Londen te zenden.

Dien ten gevolge hebben zich op onderscheidene plaatsen reeds commissien gevormd, ten einde giften in te zamelen.

Verder wordt gemeld, dat het kamp van den Onderkoning in februarij aanstaande te Agra zal worden gevormd en dat te Meeroot, Delhi en Umballah durbars zullen worden gehouden.

Ameer Dost Mohamed ligt nog voor Herat, en verzamelt troepen ten einde Sultan Achmed Jan aan te vallen.

Z. H. de Maharadjah van Puttialah, een Vorst aan wien de Britsche Regering veel verschuldigd is, wegens zijne krachtadige hulp gedurende den opstand van 1857, is overleden.

De eerste stoomboot der Messageries Impériales, Impératrice, heeft Galle 13 ll. aangedaan, dus op den in het contract bepaalden dag.

Bij kaap Guardafui is een Europeesch schip gestrand; de opvarenden zijn door de inboorlingen vermoord.

De Amerikaanse stoomboot Mississippi, gemeten 2030 ton, kapitein Taylor, is op den overtocht van Montevideo naar Hongkong gestrand; de opvarenden zijn gered.

De stoomboot Mooltan vertrekt 20 dezer naar Indië, ten einde de plaats in te nemen van de verongelukte stoomboot Colombo.

De „Stoompost“ van Madrid bevat het volgende over de Spaansche uitgestelde schuld: „De houders van anortissabelen beginnen hunne aandacht te vestigen op de schikkingen, die door den Minister van finantiën dit jaar zullen worden voorgesteld. Er heeft hier namelijk een vlugschrift gecirculeerd over de memorie, te Parijs op de vergadering van fondsenhouders ingediend, door de commissie, die benoemd is om met de Regering te Madrid te onderhandelen, en dit pamphlet zet de regten der fondsenhouders zoo duidelijk en krachtig uiteen, dat men eene gunstiger beslissing hoopt dan door het bekende wetsontwerp van Salaverria, — waartegen reeds is geprotesteerd — zou worden gegeven.

De Amerikaanse dagbladen bevatten uitvoerige verslagen over de groote meeting van de kamer van koophandel te New-York, 4 dezer, ten behoeve der noodlijdenden in Lancashire gehouden. De geest die de aanwezigen bezielde blijkt reeds genoegzaam hieruit, dat staande de vergadering voor 40,000 dollar werd ingeleekend.

Volgens berigten, welke hier in de City zijn ontvangen, is de strijd tusschen generaal Butler te New-Orleans en den Pruisischen gezant nog niet uitgemaakt. Eenige particulieren te New-Orleans hadden een aantal lepels, vorken en ander zilverwerk aan agenten in Europa gezonden en wel met het Pruisische koopvaardij-schip Essex. Ofschoon sommige ambtenaren, door generaal Butler zelf benoemd, in deze verzending hadden toegestemd, liet de generaal later die voorwerpen naar den wal terugbrengen. De Regering der Unie tracht thans, naar men verneemt, dien maatregel te regtvaardigen. De heer Seward geeft in zijn antwoord op de vertoogen van den heer von Gerold toe dat generaal Butler bij deze gelegenheid „eenige sporen van ligtgeraaktheid“ toonde, maar voegt er de verklaring bij dat de Pruisische consul en de kapitein van de Essex zich vergrepen hadden en in hunne verdediging van hetgeen zij hun goed regt achten, te zeer op hun stuk hebben gestaan. Intusschen geeft de Regering der Unie nu toch, nadat zij haar doel heeft bereikt, te kennen, dat zij om Pruisen niet te beleedigen, bereid wil blijven, des gevorderd, op de kwestie terug te komen.

Blijkens de Amerikaanse dagbladen is in hetgeen omtrent de boodschap van president Lincoln door de Engelsche dagbladen (en daaruit ook door ons) werd medegedeeld eene grove misstelling ingelopen. Er werd gezegd, dat de aemogendheden de opsta-

delingen als oorlogvoerenden erkenden, *unwisely and unnecessarily* (onverstandig en buiten noodzaak). Dit moest echter zijn *unanimously, and as we think, unnecessarily* (eenstemmig en naar wij meenen buiten noodzaak).

FRANKRIJK.

PARIJS 18 December.

(Particuliere Correspondentie.)

Het anoniem vlugschrift, waarvan ik reeds in mijn vorigen melding maakte, is pas verschenen. De titel is: „De Italiaansche eenheid,“ en stijf en inhoud doen gelooven dat het inderdaad afkomstig is van den heer de Bourqueney, een der onderteekenaars van het tractaat van Zurich. Ik zal er slechts eenige regels uit aanhalen. De schrijver beweert dat Italië's waarachtige eenheid is een verbond tusschen de verschillende Italiaansche Staten:

„In eene confederatie verenigd, laten de Italiaansche Staten de ware autonomie in wezen; in zulk een bond blijft ieders vaderlandsliefde in volle kracht. Italië behoudt zijn karakter. De beraadslaging van Bondstaten verzacht en verbetert, ruimt gevaarlijke oogmerken uit den weg, en vernietigt persoonlijke bewegredenen. Zij is een tegenwigt voor elken buitenlandschen invloed, hetzij die Frankrijk heet of Engeland, of Oostenrijk.“

Om de groote zaak der Italiaansche eenheid tot stand te brengen, heeft men niets nieuws noodig; het verdrag van Zurich slaapt, maar is niet dood; het bestaat nog; het leeft; al heeft men het eenigen tijd lang uit het oog verloren, men kan er weder onmiddellijk de aandacht op vestigen. De diplomatieke grondslag, waarop het tractaat van Zurich rust, is niet verzwolgen; men heeft die slechts een oogenblik verlaten, maar het gaat zoo gemakkelijk niet de onderteekening van Frankrijk te beschouwen als nul en van geener waarde.“

Dat de heer de Bourqueney, een der onderteekenaars van het verdrag, zoo spreekt, laat zich hooren, maar er is sedert die onderteekening vrij wat voorgevallen, en hij vergeet dat dit ook niet is nul en van geener waarde.

Wij zijn overigens nog niet aan het einde van dit pleidooi ten gunste van een Italiaanschen Statenbond, althans in de volgende week zal, naar men verzekert, ook van de hand van den heer de Guérinrière een vlugschrift verschijnen over deze zaak, d. i.: de brochure zal wel hoofdzakelijk eene beschouwing zijn van Frankrijks binnenlandschen toestand, maar de eenheid van Italië zal er toch in worden behandeld.

Men spreekt nog steeds over het Keizerlijk manifest dat vóór 1° januarij aanstaande zal worden publiek gemaakt, in den vorm van een brief des Keizers aan den heer Drouyn de Lhuys. Ik geloof niet dat men er veel wijzer of beter door zal worden. Het is de vloek van onzen tijd, dat geen enkele zaak van algemeen belang tot eene oplossing kan geraken; men lost niet op, men verdooft, en juist daarom is het publiek zoo ongerust; men vreest elk oogenblik op schrikkelijke wijze te worden gewekt.

Een artikel van „La Semaine Universelle“ — een dagblad dat te Brussel uitkomt — geteekend door Saint-Marc Girardin, haart hier veel opzien. Hij zegt onder anderen: „Italië heeft Rome noodig, en Frankrijk alleen kan haar Rome geven. Indien nu Frankrijk even groote behoefte heeft aan Rome's bezit als Italië, wie zal het dan winnen? Maar — zegt men — waarom is het voor Frankrijk noodig dat Rome aan den Paus blijve? Hier loopen de zienswijzen uiteen. Voor Italië is Rome eene hoofdstad; voor Frankrijk is Rome zonder Paus een maatschappelijke overlast; want daarmede raakt de geheele Katholieke hiërarchie in de war. Italië wil geen afstand doen van de hoofdstad, of liever het verlangt zijne hoofdstad te bezitten; Frankrijk wil niet afstaven van de handhaving der Katholieke hiërarchie. Om Italië een groot geoenog te doen, zou Frankrijk zich dus eene groote maatschappelijke beroering moeten laten welgevallen.“

Heden avond spreekt La Presse over de zaak van den heer Leroy, die zoo als u bekend is verhinderd werd onderwijst te geven. Vergeet echter niet dat Emile de Girardin niet aan den invloed der dagbladen geloofde. „Natuurlijk“ — zegt hij — „zijn wij vóór vrijheid van onderwijs, die miskend werd in den persoon des heeren Leroy, even goed als wij vóór vrijheid van drukpers, miskend in den persoon des heeren Louis Veuillot. Laat ieder die wil en kan een cursus openen, eene kerk bedienen, een dagblad oprigten, op het gevaar af van — zoo zij karakter of talent missen — hoorders, geloovigen, noch abonnés te hebben. De Staat heeft er niets mede te maken. Maar wat baat het of wij deze meening hebben! Wat baat het zelfs al hadden haar al onze lezers! Zou zij er meer ingang om vinden? Wat let het den Staat, of de dagbladen zus of zóó oordeelen? L'Opinion Nationale vraagt aan Le Temps: „Welke vrijheid hebt gij door uwe wijze van doen verkregen?“ Kon Le Temps iets opnoemen? En toch, is er een dagblad, dat zóó gematigd, zóó kalm, zóó zedig wordtgeredigeerd? Is er een wiens hoofdredacteur minder verlangt van eene Regering door het algemeene stemrecht ontstaan? Men ziet, vraag veel, vraag weinig, dezelfde uitkomst, ijdele kritiek, ijdel pogen, onmagt, onmagt!“

Het treurigste van de zaak is dat Em. de Girardin gelijk heeft. Hoe de drukpers het aanlegge, uit zich zelf verkrijgt zij niets voor de vrijheid.

De maarschalk Pélassier, hertog van Malakoff, is hier aangekomen, en binnen kort verwacht men ook den directeur-generaal over de burgerlijke dienst, die tegenwoordig zal zijn bij de beraadslaging over de begroting voor Algerië, in den Verstoorsraad. Gedurende beider verblijf alhier, zullen staatsrechtelijk vate

vraagstukken worden behandeld die voor onze kolonie van aanbelang zijn.

Volgens te Marseille ontvangen berigt uit Konstantinopel, van 11 dezer, hebben al de Grieken aldaar hunne keuze op Prins Alfred vereenigd. Het bevestigt zich dat Fuad pacha te Londen over eene leening van 6 miljoen ponden sterling onderhandelt. Het Engelsch gezantschap heeft bepaaldelijk aanvraag gedaan om op het eiland Lemnos, aan den ingang der Dardanellen, een depot van steenkolen te vestigen. Strijdige invloeden beletten het oetroot dier concessie, door te beweren dat het eene hernieuwing der zaak van het eiland Perim zijn zou.

La France zegt, dat lord Cowley den heer Drouyn de Lhuys verklaard heeft, dat Engeland bepaald besloten had om afstand te doen van de Ionische eilanden. Door dezen maatregel wordt de Grieksche kwestie eene Europeesche, aangezien over het lot der Ionische eilanden beschikt is, bij tractaat van den 5 november 1815, aan welke acte alle Mogendheden, die het congres van Weenen hebben bijgewoond, hunne adhesie hebben gehecht. Dien ten gevolge, zegt het blad, dat lord Russell heeft voorgesteld om in Londen eene conferentie van alle Europeesche Mogendheden te houden, ten einde over deze kwestie te beschikken.

Aan den Moniteur schrijft men van den 17 november uit New-Orleans: „Eene expeditie van 5 a 6000 man, onder bevel van generaal Wetzell, is tegen het einde van oktober van hier op marsch gegaan, om zich meester te maken van Neder-Louisiana. Generaal Butler stelt zich ten doel om het gehucht Lafourche geheel te vernielen en daarna naar de baai Berwick op te rukken, om zodoende Texas te bereiken.“

De meest tegenstrijdige geruchten loopen aangaande deze expeditie. Dit is echter zeker, dat het Noordelijke leger alles vernielt, wat maar te vernielen is, en de negers tegen wil en dank opligt en medevoert.

BELGIË.

BRUSSEL 18 december. — De Senaat heeft heden de wetsvoordragt tot opening van een supplementair crediet van fr. 345,163.08 voor kosten van het lager onderwijs in het ten einde loopende dienstjaar, met 38 tegen 3 stemmen aangenomen; met algemeene stemmen werd het crediet goedgekeurd van fr. 500,000 voor te ondernemen openbare werken in de districten die door den katoen-crisis zijn geteisterd.

In het Wetgevend Lighchaam werd de beraadslaging voortgezet over het ontwerp tot regeling der tractementen voor de leden van de regterlijke magt. De heer Julliot had daarbij een amendement voorgesteld, om die vermeerdering van bezoldiging alleen toepasselijk te verklaren op ambtenaren die meer dan vijf jaren dienst hebben. De heer Coomans liet zich bij die discussie zeer beleedigende uitdrukkingen tegen den Minister van justitie ontvallen. Door den Voorzitter uitgenoodigd om ze in te trekken, wilde hij daartoe slechts voorwaardelijk overgaan; hij werd tot de orde geroepen, en volgens het reglement van orde beriep hij zich op de Kamer, om die handelwijze te zijnen aanzien te bevestigen. Met 40 tegen 35 stemmen (terwijl 7 leden zich aan de stemming onttrokken) bekrachtigde de Vergadering die uitspraak van den Voorzitter.

De heer Dumortier wilde daarop minister Tesch tot de orde roepen, maar de bevoegdheid daartoe berust alleen bij den president. Na zeer geanimeerde beraadslagingen, werd op voorstel van den heer Orts met 36 tegen 33 stemmen (5 leden namen er geen deel aan) besloten over te gaan tot de orde van den dag.

De zitting werd dadelijk daarna opgeheven.

DUITSCHLAND.

BERLIJN 17 december. — Gisteren verleende de Koning een plechtig gehoor aan den nieuwen Engelschen gezant sir A. Buchanan, die daarna ook door de Koningin ontvangen werd. Na afloop van het gehoor, dat ruim een uur duurde, onderhield Z. M. zich met den president-minister van Bismarck.

Z. M. heeft den vroegeren Engelschen gezant bij ons Hof, lord Loftus, bij diens afreis naar Munchen, eene prachtige met 's Konings beeldtenis versierde vaas vereerd.

In maart des volgenden jaars begeben de Kroonprins en de Kroonprinses zich naar Londen, om daar de huwelijksplechtigheid van den Prins van Wallis en Prinses Alexandra van Denemarken bij te wonen. Het gevolg dier Vorstelijke personen zal slechts klein en hun verblijf aan het Engelsche Hof van korten duur zijn. Tot de bruiloftsgasten zullen ook de Hertog van Coburg Gotha en de Erfprins Lodewijk van Hessen Darmstadt, met zijne Gemalin, Prinses Alice, behooren, welke laatsten eerlang een bezoek te Berlijn denken af te leggen.

Van al de talrijke veranderingen in het personeel der Pruisische diplomaten heeft de terugroeping van den heer von Usedom van Frankfort, en zijne verplaatsing naar Rome, wanneer dit laatste zich althans bevestigt, de meeste verwondering verwekt, omdat hij, in dat geval, van een gezantschapspost van den eersten tot een van den tweeden rang af zou dalen. Gaat hij desniettegenstaande toch naar Rome, dan gelooft men hier dat hij daaraan de voorwaarde zal verbonden hebben dat de gezantschapspost aldaar tot een van den eersten rang zal verheven worden, of wel dat zijne zending slechts tijdelijk zijn zal.

Als men een van hier aan de Augsburgische Allgemeine Zeitung geschreven berigt gelooven mag, zullen de maatregelen onzer Regering tegen de drukpers zich niet alleen tot de buitenlandsche dagbladen beperken, maar ook tot de binnenlandsche oppositiebladen uitgestrekt worden. Dit berigt komt echter zoo onwaarschijnlijk voor, dat het denklijk op een mis-

